

Szymon Wydra & Carpe Diem, Pozna

Na szybach noc rozlała się
Poznańską plamą pełną gwiazd
Przez okno patrzę w ciemny świat
Ty gdzieś daleko znów
Samotna tak
Znowu tak Sama
Milion świetlnych lat ode mnie
Ręce spragnione Ciebie są
Wyciągam je przez śliski mrok
Chciałbym Cię wziąć w ramiona swe
Ty gdzieś daleko znów
Daleko tak
Znowu tak Sama
Milion świetlnych lat ode mnie
Sama tak
Dziś będę tylko w Twoich snach
Wszystko przestaje liczyć się
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Z myślami grzesznymi
Życie uroki traci swe
Tak zawsze jest
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Poznań jak świetlik cicho zgaśł
Dzwonię do Ciebie enty raz
Niepokój serce moje drze
Ty gdzieś daleko znów
Daleko tak
Znowu tak Sama
Milion świetlnych lat ode mnie
Sama tak
Spalam się na pył
Wszystko przestaje liczyć się
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Z myślami grzesznymi
Życie uroki traci swe
Tak zawsze jest
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Wszystko przestaje liczyć się
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Z myślami grzesznymi
Życie uroki traci swe
Tak zawsze jest
Gdy obok Ciebie nie ma mnie
Gdy nie ma Ciebie obok mnie...